

Ve čtvrtek 3.7. večer jsem nastartoval Astru a v tandemu tří aut jsem si to namířil do Murteru. Jeli jsme přes Bystřici, což jsme udělali dobře, protože na dálnici byla nějaká bouračka. Před Stockerau jsme na pumpě koupili dálniční vinětu a já si dotankoval auto, což se projevilo tím, že Astra začala zázračně akcelarovat. Před Gratzem se hodilo na pumpě jedno kafe a pak se jelo dál. Klasický kup slovinské dálniční viněty za 30 éček, 48 kun za krátký 52 km úsek před Zábřehem. S klukem jsme pak s jedním dotankováním na střídačku dorazili nad ráno do Murteru. Cestou stálo podél dálnice pár aut s poruchou, včetně nové Oktávky Rapid, jejíž posádka seděla s námi v Rakousku u vedlejšího stolu. Měly vyvrácené kolo. Tři hodky jsme si počkali na zbytek výpravy, která jela rovnou do agentury, u které jsme měli zajištěné ubytování. Po vyřízení formalit a zaplacení ceny za apartmán pro 5 osob tj. 100 éček/noc jsme se vrátili do ul. Pod Radučem. Skoro hodinu jsme hledali apartmány podle fotek stažených z internetu a nakonec jsme jedno auto poslali zpátky do agentury aby nám někdo ukázal kde vlastně bydlíme.

Po hodině se objevilo auto s delegátem a my jsme se konečně mohli po poledni "vybalit". Odpoledne jsme se šli počvachtat do moře. Nějaké Chorvatce se zdálo, že jsme moc blízko u ní, tak nás pořád odháněla. Na druhý den měla na pláži snad 6 ručníků, které střídavě používala. Ještě jsme zkusili místní plážovou restauraci, kde měli Karlovačko za

17 kun. Dorazilo ještě jedno auto, takže večer jsme udělali na terase mejdan, což se setkalo s pochopením okolních bydlicích.

V sobotu jsme ráno dojeli do Vodice nakoupit do Lídlu pitivo, opalovací krémy a spreje proti komárům. 2 l Chardonnay stála 17 kun, Ožujskoje pivo 2 l - 20 kun, Cola 2,5l - 12 kun, meloun 4kn/kg, chleba 6 kun. Odpoledne jsme strávili v restauračce na pláži a sem tam jsme si skočili do moře. Chorvatka stále prudila, že na nás zavolá Policii, protože jí malá Kája stoupla na jeden z nesčetných ručníků.

V neděli jsme měli objednanou loď, takže jsme jeli pro ni do maríny v Murteru. Po převzetí motoráku jsme si udělali lehkou plavbu do Tisna. Před naší pláží byla jen bójka, takže jsme přemýšleli jak nalodit zbytek lidí. Nakonec jsme přistáli 200m vedle u mola, takže jsme všichni mohli dát směr Kornáty.

Na Kornátu jsme si zašli do restauračky <http://www.opat-kornati.com/#!cocktal-bar/aboutPage>, kde bylo pěkně draho. Pobyli jsme zde dvě hodky a jeli jsme nazpátek. Jelikož jsme se neměli jak vylodit u naší pláže, rozhodlo se, že se jede do Murteru. A to byla osudová chyba.

Nechtěli jsme provádět riskantní manévr s přistáním lodě u pobřeží, takže jsme se vraceli do Murteru. Bohužel jsme to lízli úžinou mezi

ostrovem Veli a Teginou, kde bylo mělko, takže loď jen naskočila a bylo vymalováno. Člun sice doplul, ale kvůli vytrženému motoru bylo s ježděním pro tento den konec.

V hospodě u mola jsme se lehce upravili. Vedle v jiné restauraci dělali rotyku Chorvaté, které jsem označil za lodní mechaniky, kteří se radují, že mají kšeft. Oprava stála i s pojištěním 1000 éček plus 1000 kun pokuta za najetí na mělčinu.

V pondělí 6.7. jsme dostali jiný člun, takže se opět jezdilo. Mně se ráno ulomil zub a pod klukem se rozvalila postel. Ještě, že jsem měl lepidlo a věděl jsem kde v Murteru koupit šrouby. U íček se mi podařilo na WiFi Free stáhnout námořní mapy do Garmin navigace. Udělal

jsem lehký nákup a rozměnil si 200 éček, jelikož už jsem od pátku vystřelil 2500kun a byl jsem na suchu. Přes poledne jsem se šel podívat do Betiny. Cestu jsem ušel v žabkách a udělal jsem si pučejeř. Nazpátek jsem zašel do hospody na molu, kde jsem se potkal s částí naší výpravy, která zde byla na obědě. Vydrželi jsme do večera a když jsme se olíbili s personálem nechali jsme se odvést domů.

V úterý jsme šli pěšky do zálivu na Čigrade. Šel jsem pro změnu v sandálech a udělal jsem si pučejeře na obou nohou. Zde jsme dali smažičku do odpoledne a na večer jsme si to namířili do Šibeniku. Musel jsem si vzít treking boty s ponožkami, abych oblbнул puchýře. Docela to pomohlo. Konečně jsem se po letech neúspěchu s návštěvou (zavřeno, rekonstrukce) dostal i na zříceninu tvrze Sv.Mihovila nad městem.

Po prohlídce uliček a jednoho oddychu v kavárně jsme jeli na základnu. Zde jsme provedli mrazničkovou párty a ve dvě ráno jsme šli spát. Ve středu jsme nafasovali jiný člun, protože ten náš rezervní byl zamluven a jeli jsme na chlapecká výpravu. Na ní si Láďa bodnul ježka do nohy a tak jsme raději převážnou část dne trávili v Tisnu na městské pláži. Ještě jsme se chtěli podívat dál od Murteru, ale zjistili jsme, že jsme zapomněli mapy na lavičce v přístavu. Takže jsme se otočili a jeli pro ně. Byly tam. Z půjčovny vyběhla obsluha jestli je vše OK, když jsme se vrátili brzo. Což jsme je ubezpečili, že ano, a šli jsme na svačinu do hospody.

Zde jsme se upravili, takže jsme jen vytahli z lodě věci a čekali na odvoz. Večer jsme opět poladili mrazničku a palety Prazdroje. Ve čtvrtek jsme měli naposledy půjčenou loď. Bohužel se jí nepodařilo nastartovat, protože odešel startér a museli jsme si vzít jinou - čtvrtou. Většinou jsme se motali kolem Murteru a Tisna, kde jsme vyzkoušeli přístavní hospody. Počkali jsme si až zvednou most, protože jsme měli vyšší loď. Tentokrát jsme viděli i Policii, která pokutovala neukázněné osádky člunů. Večer jsme si zašli opět na rybičky. V pátek jsme se poflakovali od rána na pláži, ale po bouřce byla voda studená, takže jsem to s plaváním nepřeháněl. Odpoledne se jelo objednat do restaurace Marin na kulaťáku před Tisnem večeri. Grilované skopové s vepřovým. Kolem osmé jsme nastoupili v plné sestavě. Po počátečním náporu ubyly síly a nakonec jsme nebyli schopni tři mísy masa dojíst.

Jako všude dostali jsme na závěr rakiji a odfuněli jsme na základnu. V sobotu jsme se povalovali na pláži a večer jeli nakoupit nějaké věci na památku do Vodice. Bylo vidět, že přibylo lidí. Hospody se zaplnily a pláže začali okupovat sýráci. Částečně jsme si zabalili věci. V neděli byl ráno odjezd. Vyrázili jsme po půl sedmé a po jedné jsme si dávali oběd za Znojmem. Dálnice prázdné, přechody z našeho směru volné. V Chorvatsku jsem byl několikrát, ale Murter mě překvapil čistotou vody, všude internet, jídlo dobré, domorodci se chovali normálně.